

Tilfredsstillende derfor? Jeg veed det ikke, og jeg tvivler meget paa, at nogen Anden er istand til at sige det. Kan man ikke det, vil der, ved at vedtage denne Sum, i Virkeligheden slet ikke være sket Noget. Men nu kommer den Frygt for, at de 500,000 Kr. ikke skulde slaa til. Ja, dertil svarer jeg det Samme, som jeg svarede til en lignende Bemærkning ved Sagens 1ste Behandling: Kunne Pengene ikke slaa til, saa bygge vi ikke; saa kommer jeg med Sagen igjen til Rigsdagen og bringer den til fornyet Overveielse her. Enhver vil kunne se, at for den Minister, som vil overholde sine Bevillinger, kan der under den lange Udsættelse, som Drøftelsen i Rigsdagen forarsager, indtræde Vanskeligheder, som han ikke er Herre over. Dette Lovforslag blev forelagt i December Maaned, og da vi havde Sagen til 1ste Behandling, faldt der Ytringer om Muligheden af en Præstigning, som allerede da skulde være begyndt. Den er indtrædt, men der er ikke indtrædt en Præstigning i det Omfang, som man dengang troede, og jeg stoler paa, at man vil kunne bygge den projekterede Bygning for den Sum af $\frac{1}{2}$ Million Kr., som er beregnet. Viser det sig urigtigt, saa bygge vi ikke. Man henviser til, at Arkitekter ere Folk, som det er vanskeligt at have med at gjøre. Ja, det er sandt, det veed jeg overmaade godt. De kunne friste En snart til Et og snart til et Andet, men man maa sige Nei, der er ikke Andet for at gjøre. Man maa sørge for, inden man begynder paa Bygningen, ved solide Entreprenører at have alle Enkeltheder slaaede faaledes fast, at man har Herredømme over Sagen. Altsaa, vil man endelig foretage Forandringer i Lovforslaget, vil man tilveiebringe for Kunstakademiet det besynderlige Forhold, at Charlottenborg Slot skal eies af Staten og bruges som Kunstakademi, men at en Sidebygning dertil skal eies af Udstillingsfonden og bruges af Udstillerne og Staten i Forening, nu vel, saa kan det gaa paa den Maade; men hvilken Grund der skulde være til at forandre Lovforslaget for at opnaa det Resultat, som vil fremkomme derved, kan jeg ikke indse; thi jeg kan ikke overtønde mig om, at den Udgift, som den ydre Vedligeholdelse kan medføre, skal være Noget, som man vil lægge Vægt paa. Der kan maasse komme Smaaavgifter til, f. Ex. til Vedligeholdelsen af Pladsen mellem de 2 Bygninger, men det er Noget, som ikke er værd at tale om, saa at jeg er overbevist om, at haad Besparelserne angaar, er det ikke Noget, som der fra nogen Side kan blive lagt Vægt paa. — Der staar tilbage for mig at omtale det Endringsforslag, som er skillet af det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Wajer), og som angaar Kvindeskolen. Det ærede Medlem har med fuld Frie erindret om, at da Sagen forelaa til Forhandling for nogle Aar tilbage, var et af

det Forslag, som forelaa, det, at der manglede Lokaler til en Kvindeskole. Nu foreligger der et Forslag, hvor der er sørget for Lokaler til en Kvindeskole, og nu er det ikke meget langt fra, at det idetmindste er blevet til en Anklage imod Lovforslaget, at der er saadanne Lokaler. Jeg tror imidlertid, at man kan lade dette Spørgsmaal hvile indtil videre. Dersom man vil efterse den Tegning af Udstillingsbygningen, som er omdelt til Rigsdagens Medlemmer, vil man jo deri finde visse Lokaler, der ere beregnede paa at skulle være Lokaler for Kvindeskolen; men man vil ogsaa se, at disse Lokaler staa i en saadan Forbindelse med de øvrige, at de meget let, naar de ikke anvendes til Kvindeskole, kunne benyttes paa anden Maade. De, der altsaa ville have en Kvindeskole, kunne forekomme det mig, berolige sig med, at der er beregnet Lokaler dertil, og de, der ikke ville have nogen Kvindeskole, kunne ogsaa berolige sig, thi den vil ikke kunne træde i Virksomhed, førend der bliver uøretet Midler dertil af Rigsdagen. Inden Kvindeskolen ved Kunstakademiet træder i Virksomhed, vil Sagen altsaa paany blive bragt under Overveielse af Rigsdagen.

Tauber: Da jeg hører til dem, der havde ønsket denne Sag fremmet og bragt til Afslutning i nærværende Rigsdagssamling, maa jeg ligesom den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) beklage, at Betænkningen først er fremkommen saa sent; men jeg tror ikke, at den Bebreidelse, der er rettet imod Udvalget fra den høitærede Ministers Side, er fuldt berettiget; thi den høitærede Minister bærer selv endel af Skylden derfor, nemlig derved, at han har forelagt sit Lovforslag først i Landssthinget, uagtet det efter sin Natur hører hjemme i Folkethinget, da det er en Bevillings sag. Dersom den høitærede Minister ikke havde gjort det, havde Folkethinget vistnok henvist Sagen til et særligt Udvalg og dette havde det da i sin Magt at behandle Lovforslaget hurtigere, end Finantsudvalget har gjort, thi man veed jo, at Finantsudvalget har saa meget Andet at gjøre, at det ofte ikke er istand til at behandle saadanne Sager med den ønskelige Hurtighed. Jeg antager, at Folkethinget, saavidt jeg forstod Afstemningen ved 1ste Behandling, har ved at henvise Sagen til Finantsudvalget villet tilkjendegive, at det betragtede den som en finantsiel Sag og derved indirekte givet den høitærede Minister en Paamindeelse om, at saadanne Sager bør forelægges først i Folkethinget. I det jeg saaledes ganske kan slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) i hans Beklagelse af de 6 Maaned, det har været, inden denne Sag naaede fra 1ste til 2den Behandling, er jeg derimod ikke enig i den Beundring, han udtalte for det andet Thing, fordi det i Løbet af 2 Maaned har tilveiebragt en Beslutning, der gik ud paa fuldstændig at slutte sig